

ADAM KNEDLHANS: DEJTE SI HODINU NA VOLBY A BĚŽTE K NIM

Kdy jste se začal zajímat o politiku a kdo za to může?

Pamatuju si přesně, že to bylo ve třinácti letech, až mi to hodně lidí nevěří. Máma se vždycky divila, že zrovna já jsem ten, co čumí na televizi a na ty kravaťáky. Všichni si říkali, proč nechodí ven, neleze po stromech jako ostatní a nehraje si třeba s nerfkou. Takže jsem koukal na lidi v té politice, jak přednášeli ta moudra. A v té době mě to začalo zajímat.

Bylo to vlastně dva roky po parlamentních volbách v roce 2013, kdy přišlo do vlády právě hnutí ANO. A mě zaujal ten styl rétoriky, šlo o úplně odlišný styl komunikace. A když mi bylo nějakých čtrnáct patnáct let, tak jsem začínal chápat souvislosti. Vyzrazil jsem tedy do mládežnické organizace a pak to celé začalo.

Co vás zaujalo právě na ANO? Byla to tehdy hlavně osobnost Andreje Babiše?

Jak říkám, pan Babiš byl v té době ministrem financí a mně se obecně líbil styl jeho rétoriky i celého ANO. On byl vlastně první ministr financí, který začal s těmi negativními čísly něco dělat a zastavovat zadlužení. To mě prostě oslovilo. Studoval jsem tehdy tech-

Adam Knedlhans je předsedou mládežnické organizace Mladé ANO, studuje Metropolitní univerzitu Praha a na pražské kandidátce ANO mu patří 15. místo. Je mu 23 let. „Pracuju na tom, aby se mladí mohli více zapojit do politiky a získali reálnou šanci něco změnit. A teď kandiduji do Sněmovny, protože bych rád pomohl nastavit pravidla tak, aby bylo snazší postavit se na vlastní nohy. Ať už jde o bydlení, vzdělání, práci nebo podnikání,“ napsal Adam do svého medailonku v anketě projektu 30 pod 30. My jsme se ho ptali na to, co ho zaujalo na hnutí ANO, ale třeba i na to, zda se mladí ve Sněmovně dokážou dohodnout líp než političtí matadoři.

nickou školu a čísla mě vždycky zajímala, takže jsem si říkal, že ten styl je v pořádku. Budťo je to ano, nebo ne. A tady ta čísla potvrzovala to, co ten politik říkal. Takže proto zrovna ANO.

Jak potom ve vašem případě to sblížení s hnutím ANO vypadalo konkrétně?

Úplně poprvé to bylo asi přes osobní setkání při akci Utubering. To bylo, tuším, v roce 2016 nebo 2017 a pan Babiš se tam byl podívat. Z té akce s ním mám první fotku a od té doby jsem si i googlil, co to hnutí ANO je a co v něm mají pro mladé. A tenkrát jsem došel až k Mladému ANO.

Já jsem Plzeňák, takže jsem si dával schůzku tenkrát se zástupcem Mladého ANO v Plzeňském kraji. Dali jsme si kafe a mě strašně oslovilo to, co v Mladém ANO dělají. Bavilo mě, že i mladí lidé přikládají ruku k dílu, konkrétně tedy k programu ANO. A i mladý člověk může těm starším k tomu programu něco i říct. Oslovilo mě to, začal jsem s Mladým ANO spolupracovat a pak přišel covid. To byly těžké časy i pro to, aby se člověk s dalšími lidmi z Mladého ANO nějak víc scházel. Tak jsme se snažili dělat nějaké věci

online a jak šel čas, tak jsem se do toho dostal úplně. Pak už jsem se přes Mladé ANO dostal i k ANO jako takovému a v kampani už jsem pomáhal i panu Babišovi na různých akcích, rozdávali jsme jeho knihu O čem spím, když náhodou sním, byl jsem na prvních mítincích a potom už i s jeho karavanem. Bavit mě ten vibe, to zákulisí s těma mladýma lidma. Takhle proběhlo to sbližování a dneska je to už na každodenní bázi.

Co jste pak říkal tomu, když šlo hnutí ANO v roce 2021 do opozice?

Já už jsem se účastnil začátku té intenzivní kampaně na Větruši v Ústí nad Labem, což bylo hned někdy po prázdninách. Byla to skvělá atmosféra a pro mě prostě parádní. Tenkrát se tam točila zmrzlina a bylo tam i pár vtipných okamžiků. Pak už jsem se během té kampaně účastnil prakticky všeho, čeho se účastnit šlo. A to i v mém rodném Plzeňském kraji nebo v Praze. Chtěl jsem se zkrátka co nejvíc zapojovat na všech úrovních. Dělal jsem i první pokusy na sítích, nějaká videa, dělal jsem infografiky. Bavilo mě zkrátka pomáhat a doteď mě to baví. Pořád jsem v terénu, což je z mého pohledu i to gró politiky.

Jaký jste měl pocit, když ty volby nedopadly?

Já byl tenkrát i ve volebním štábu a musím přiznat, že mi to bylo líto, ale později jsem si řekl, že mít čtyři roky premiéra a být celkově osm let součástí vlády nám dalo hodně. Bylo tam strašně moc projektů, které se po těch dlouhých osmi letech povedly.

Ty volby jsme nakonec na mandáty vyhráli. V těch velkých krajích jsme i po osmi letech vládnutí měli pořád obrovské hlas. A to i poté, co jsme z těch osmi let byli tři roky v covidové krizi a ta vláda musela řídit ekonomiku tak, aby ochránila zdraví občanů. Přesto jsme žádným zásadním způsobem neklesli. Posílil hlas opozice, ale my jsme nepropadli a byla tam pořád velká důvěra. Ale teď už se upřímně těším, až se do vlády vrátíme a dáme to tam zase do pořádku.

Co vás na vládě Petra Fialy nejvíc štvalo, jestli se to dá z vašeho pohledu nějak shrnout?

Já naprosto respektuju to, že má nějaká strana nebo koalice jinej pohled na řešení věcí. A myslím si, že je to správně. Vždyť politika je o tom, aby si měl volič možnost vybrat, jestli chce řešení A, B nebo C. Mě ale na téhle vládě strašně mrzí a štve ta komuni-

kace, to zametání kauz pod koberec a celkově vlastně netransparentní vládnutí. Mě strašně mrzí to, co se děje v parlamentu. Jak se vládnoucí politici arogantně chovají k opozici, jakým způsobem oni prostě vypínají mikrofony, omezují čas, nadužívají tu možnost dát pevné hlasování bez ohledu na rozpravu. Štve mě ta forma té politiky, té politické kultury, a to od covidu až do dnešní doby. Jak vládní politici lepší největší opoziční straně a jejímu předsedovi Putina na billboard. Štve mě, jak Million chviliek, které podlézají pětikoalici, mluví o mrtvých za covidu a jdou kreslit křížky na náměstí, aby pak po nich musel člověk šlapat. Štvou mě tyhle neuctivý kroky, hnusný a nenávistný projevy, které nám adresují. Mám za to, že některé jsou prostě za hranou.

Nejde to ale i z druhé strany? Třeba i od vás a vašich fanoušků? Když se člověk koukne na Xko, ale i na další platformy, tak se tomu pocitu neubrání.

Ze strany příznivců to nemůžu komentovat. Já sám ale dostávám extrémní hejty, kterým se tu ani nechci moc věnovat, protože to jsou výzvy k sebevraždě, výzvy k vraždě mé osoby, k tomu, ať mě někdo někde zbije a další podobný věci. Jenže my nemůžeme jako strana A a ani jako ta strana B ovlivnit to, co píšou naši fanatičtí stoupenci na sítě, neovlivníme ani to, jak jsou z té druhé nebo té první strany frustrovaní.

Já si ani nemyslím, že naši politici teď nějak zásadně rozdmýchávají nějakou nenávist v rámci společnosti. My máme kampaň a ukazujeme v ní fakta, která máme ozdrojovaná. Z druhé strany si myslím, že postavit politika vedle Putina je něco, co je nepodložené, něco, co je až moc za hranou, vymyšlené, smyšlené. Je to pocitové, emoční a má to nahnat strach. Přitom nám tady někdo říká, že my šíříme strach. My jsme ale při evropských volbách nikomu na tváře ruský vlajky nemalovali. To, že jsme proruští, jsou prostě výmysly, které já strašně odsuzuji. Jenom to naší zemi ubližuje. A společnosti to také ubližuje tím, že jsme rozdělení a nejsme schopní se semknout. A to je asi ta nejhorší věc, kterou zástupci vlády způsobili.

Co z vašeho pohledu vlastně dnes hnutí ANO pro mladé nabízí?

Já pro ně u nás vidím tři priority. Částečně to přichází od hnutí ANO, částečně od Mladého ANO, protože my jsme ten program dělali odspodu a postupně přechá-

zel výš a výš. Zásadní prioritou je otázka budoucnosti. Aby v té republice chtěli lidé hlavně žít, protože jsem viděl některé ty průzkumy, podle nichž chce čtvrtina mladých lidí z České republiky odejít s tím, že vidí potenciál roztáhnout křídla někde jinde. Já si myslím, že to způsobuje hlavně ten fakt, že máme zastaralé školství, že ten systém, který mladý člověk během vzdělávání prožívá, není moderní, není fresh. Je tam víc biflování než praxe. Zabýváme se tam věcmi, které pak člověk v realitě ani moc nepoužije. A já si myslím, že to vzdělávání a pak to pracovní uplatnění je klíč.

Mladá generace, generace Z a další, jsou hodně podceňovány v tom, že nechtějí pracovat, že chtějí mít flexibilní pracovní den a tak dále. Já ale znám takových lidí minimum a v každé generaci je přece člověk, který chce pracovat míň. Já mám okolo sebe naopak mladé lidi, kteří pracují od rána do večera, po škole jdou na brigádu, zvládají studium a podobně. Mimo chodem, čeští studenti vysokých škol pracují při studiu nejvíc v celé Evropské unii, ne-li na světě. My zkrátka jsme pracovitá generace. A co nám ten systém pod vedením téhle vlády nachystal? Hodil nám klacky pod nohy v rámci brigád, takže firmy teď budou muset dělat byrokratické věci, nějaké výkazy a podobně. To jsou věci, které nejdou naproti tomu, aby si mladí lidé přivydělávali slušné peníze.

Zastaralé školství se tedy musí zlepšit a reflektovat praxi. Dělalí jsme to za naší vlády a chceme v tom pokračovat. S tím je pak spojené i to bydlení. Není to jen o tom populisticky říct: My vám zlevníme půjčky, my vám zlevníme nájmy, dáme vám dotaci na bydlení. To nic nevyřeší. Máme základní problém v tom, že ty byty zkrátka nejsou. Když naopak více lidem zpřístupníte půjčky, tak to jenom požene ceny zase nahoru, protože těch bytů víc nebude. Naopak, bude jich stále míň a míň na víc lidí. Pro nás je tedy prioritou školství, práce a zabezpečená rodina v nějakém únosném bydlení. To je ten recept. My jsme jinak odpovědná generace, máme přístup k informacím a sami o sebe se postaráme. Chceme jen ty základy a stát je jediná instituce, která s tím může něco udělat.

Kolik byste si představoval ideálně po volbách mladých pod těch třicet ve Sněmovně, ať už jsou z jakékoli strany?

Konkrétní číslo nevím, ale líbilo by se mi, aby to bylo nějak rovnoměrně zastoupené. Byl bych rád, kdyby se tam objevilo třeba deset patnáct poslanců do třiceti

let, kteří by vzali ten mandát a měli prostor komentovat politiku jasně, mladým jazykem, trochu jednodušším způsobem. Aby přitáhli pozornost mladých prvolíčů, kterých je před těmito volbami čtyři sta tisíc. Další stovky tisíc lidí jsou v podobném věku a nejeví o politiku nějaký zvláštní zájem.

Já jsem rád, že hnutí ANO má aktuálně nejmladšího poslance, a věřím, že to třeba i udržíme. A taky budu rád, když přibudou i další mladí z kandidátek jiných stran. Kdyby ve Sněmovně vznikl tým mladých lidí, kteří budou jasně komunikovat, nebudou se hádat a budou prostě říkat „hele, já mám řešení tohle a tenhle má zase jiný řešení“, tak to může zásadně pomoci tomu, aby se i mladí lidé v České republice o politiku zajímali a nějakým způsobem ji posunuli dál.

Co byste ještě na závěr vzkázal těm mladým, kteří k volbám jít nechtějí?

Hlavně jim chci říct, že je chápu. Že je to prostředí, které je plné nenávisti. Odpuzující prostředí, nepřehledné prostředí. Zároveň je ale prosím, aby si našli před volbami šedesát minut a aby si prostě otevřeli programy těch stran. Aby si našli třeba minimálně i nějaké video celostátního lídra. Aby nasáli tu atmosféru. Stačí opravdu hodina. A podle toho se pak i mladí můžou rozhodnout volit ty, o kterých si myslí, že je budou co nejlépe reprezentovat.

Jde o to, aby ten hlas mladého člověka nevzal nikdo jiný, někdo, kdo nemá tu prioritu bydlení, nemá prioritu, abychom si i my mohli jednou koupit pořádný auto pro rodinu a v nějakém bydlení mohli vychovávat děti. Ten hlas mu může vzít někdo, kdo už bydlení má, a to téma ho nezajímá. Jde o to, aby si i mladý člověk vybral tu stranu, která reprezentuje jeho řešení, jeho pohled na svět.

Žádný politik není dokonalý. Každý má prostě nějaký ten vroubek. Ale myslím si, že každý hlas promítnutý v té mladé generaci něco znamená. Dohromady jsou to stovky tisíc hlasů, což už jsou tučná procenta, která můžou reálně rozhodnout o podobě příští vlády.

